

Adrià Salas i Clara Fiol canten a una mateixa lluna

Estrenem el videoclip que ha resultat d'aquesta curiosa associació en confinament, "Lluna de vent", creat amb la col·laboració de Marta Mas

Adrià Salas i Clara Fiol | Arxiu

Dia rere dia els artistes ens demostren com el confinament es pot aprofitar per estimular la creativitat i les associacions més dispars. Cantant a una mateixa lluna plena s'han ajuntat les veus i ànimes creatives d'Adrià Salas (**La Pegatina**) i Clara Fiol (**Marala**), un català rumber i una mallorquina de música d'arrel, component i cantant a l'uníson. Rere la creació de "Lluna de vent", per això, són encara més els artistes que s'han unit per posar-hi el granet de sorra: en Miki Florensa (**La Pegatina**) amb la guitarra, en Ferran Samper (**Brincadeira**, **Nil Moliner**) a la percussió, Mario Patiño (La Atlàntida Estudio), endolcint la cançó a la mescla final, Aina Crespí vestint la portada i Marta Mas (@leentrelineas) plasmant la màgia del tema en un vídeo que avui estrenem en prímicia.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Ehs948_AuZg

Tot va començar de la manera més "random", com diria **Clara Fiol**: "Vaig pujar una foto d'unes pilotes a l'Instagram story, l'**Adrià** em va respondre a la història i així vam començar a xerrar. Aquell mateix dia vàrem acabar decidint fer un tema plegats". La mostra primigènica va ser una melodietta amb guitarra que **Adrià Salas** va enviar a **Fiol**, a través de notes de veu de Whatsapp, en una llengua inventada. "Cadascú anava fent una coseta i ens ho enviàvem, i així vam anar construint l'estructura", explica **Salas**. "Ho vam debatre tot: la portada, el vídeo... i tot es va anar fent gran. Vaig dir a la **Clara** de proposar al **Miki** que ens fes la guitarra, i ell ens va dir de passar-ho també al **Ferran** perquè ens hi fes les percussions". Així de fàcil i de fluïda va ser la creació del tema,

expliquen, "crec que és aquesta energia sense pretensions", afegeix **Salas**, "la cançó és superbonica i ha sorgit del no-res, de manera molt fluïda. Em sembla de les cançons més guais que he fet a la vida".

"Fa mitja por des de fora", opina **Fiol**, "ha estat molt senzill, jo quasi ni me n'he assabentat. És en gran part gràcies a l'experiència de l'**Adrià**: em deia de provar de fer unes guitarres i el dia següent ja les tenia fetes. Clarament, ho té molt per la mà i jo veia com la cançó s'anava envalentonant sola". I és que, realment, **Salas** compta amb una experiència de més de deu anys en un grup de nou persones tan exitós com és **La Pegatina**, que li ha aportat una destresa que ara té ganes d'experimentar més enllà de la pròpia banda. "Fa prop d'un any que faig cançons que no són només per a **La Pegatina**, estic component per a altres artistes i veient com funciona treballar amb més gent", relata **Salas**, "perquè al final surten coses que sol no saps fer i que t'ho aporta l'altre: en sorgeixen resultats que ningú no imagina".

Aquesta, explica el músic, és la seva solució personal per fer front a la realitat actual de la indústria musical, en què cada vegada es funciona més per senzills i els discos s'escurcen perquè la gent ja no els consumeix sencers, sinó que es queda amb les cançons que més li agraden i les altres queden en l'oblit. "Aleshores es tendeix cap a fer-ho tot en format single, cosa que és súper difícil, perquè a més, com a artista, el que vols és posar cançons una mica de tots els estils al disc. Per a mi una de les solucions és poder fer temes que a mi m'agradin, independentment de si ho han de 'petar' o no, amb artistes que m'agraden i treure-les quan vulgui. De la mateixa manera que ara acabo de publicar el llibre *Salsa* (Rosa dels Vents, 2020). Em fa molt feliç".

Fiol encara se sorprén de com va ser tot el procés, confessant-se nerviosa en un principi, es declara "súper agraïda": "Evidentment tinc controlada **La Pegatina** des de fa molts anys i de petita cantava rumbetes. Em sento molt agraïda de descobrir una manera de fer tan dinàmica, que compta amb una experiència que no tenc, i que forma part d'un altre circuit, però dins d'un mateix món", explica la música, "ha estat un regal d'eines i d'informació, un súper aprenentatge caigut del cel. A part que la cançó, ja és per si mateixa un súper regal".

El projecte va començar fa tan sols un mes i la gravació ha estat, evidentment, d'allò més casolana. **Fiol** ni tan sols tenia un micròfon de qualitat, però a base de solucions inventives aconsellades per **Salas** -com tapar-se amb una samarreta per evitar que el micròfon captés els cops d'aire- i la màgia de Mario Patiño n'ha acabat sortint un resultat que sembla enregistrat en estudi.

"El moment de posar-nos d'acord amb la temàtica va ser mig estrany perquè no sabíem què teníem en comú i, de fet, no sabíem ni en quina llengua fer la lletra", explica **Fiol**. "Jo vaig començar el confinament bastant enfadada perquè havia d'anar a Londres i, és clar, no vaig poder-hi anar, i de sobte estava fent-ho tot en anglès -cosa que no havia fet mai-". Però, amb el germen de la primera melodia a guitarra i llengua inventada de **Salas**, tots dos músics van anar a petar a un mateix imaginari: "jo vaig fer-hi a sobre una lletra en anglès i ell una en català i totes dues tractaven sobre la lluna". "Havíem parlat també de 'bodas de sangre' -segueix **Fiol**-, un escenari de turment, màgia, misteri i nit". Poc a poc, i al voltant de la imatge de la nit, la lluna i el misteri, van anar creant col·laborativament, i de manera successiva i simultània tota la cançó: primer la tornada de **Salas**, després l'estrofa de **Fiol**, seguida de l'estrofa de **Salas** i una nova proposta de tornada de **Fiol**. "Va ser com un cadàver exquisit", jutja **Adrià Salas**. "A mi el que més m'agrada és que la cançó ens anava sorprenent a nosaltres: ha fet allò que ha volgut. Quan ja començàvem a tenir els resultats de so del Mario, em posava 'Lluna de vent' cada nit abans d'anar a dormir, l'escoltava en bucle i no me'n cansava. I no em sol passar. De fet, encara no me n'he cansat", afegeix el rumber.

El vídeo de Mas

La decisió que fos Marta Mas (@leentrelineas) qui creés l'audiovisual va ser tan natural, fluïda i improvisada com la resta del procés de creació. **Adrià Salas** va preguntar-li, com qui no vol la cosa, si tenia vídeos de flors i llunes i si els podria muntar un vídeo per a la cançó. De seguida la

fotògrafa s'hi va sumar: va anar a passejar el gos una tarda i va aprofitar per gravar les preses. I, a més, va plantejar la idea que fos també el públic qui, a través de les xarxes, enviés vídeos de la lluna. Responent al mateix procés col·laboratiu que ha definit la cançó, les llunes que apareixen al videoclip han estat enviades fins i tot des de l'altra punta del món "però al final amb la mateixa lluna plena, la mateixa nit", comenta **Salas**, "érem gent de moltes parts del planeta veient la mateixa lluna: tots estem a casa però tots veiem el mateix quan mirem el cel. Em sembla molt bonic". Mas, fent màgia amb les imatges, i coneixent ja prèviament a tots dos artistes, ja que ha fotografiat tant a **La Pegatina** com a **Marala**, "ha sabut plasmar perfectament l'ambient de la cançó en un vídeo fet al costat de casa", valora **Salas**, que conclou que "tot ha sortit molt fàcil, tots estàvem amb una mateixa energia i això ha fet que fluís molt tot".